

DE NOORD-BRAABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIS

Koor de Stad. f. 12
Franco per post. 14

(Verschijnende

trismalen ter week, Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.)

aan de Verduyten Tien

15 cents de regel
behalte 35 cents zegel

HET BUDGET

voor 1844 en 1845.

Het voorloopig verslag der Centrale Sectie doorbladerende hebben wij menigwerf kunnen opmerken, dat hetzelfde niet meer dan de begrooting aanbevelenswaardig was.

Vroeger hadden wij meermalen den wensch geuit, dat de Staten-Generaal, dewijl bezuiniging en inkrimping dringende behoefte was geworden, zelf een systeem zouden aangeven, waarnaar men het hield houden van den staat zou behooren in te rigten. Er was daarover alle gelegenheid in het voorloopig verslag der Centrale Afdeling, toen deze te kennen gevende, wat zij afkeurde, tevens, en met vrucht, had kunnen aanduiden, wat en hoe zij wilde bezuinigd hebben.

Men ziet dit in België en Frankrijk, waar de Centrale Afdeling haar rapport uitbrengende, niet een werkklank is der onderscheidene, menigvuldige met moeite aan een te schakelen gevoelens der individuele leden. Daar is het verslag een geheel.

Indian het goedkeurend is; met bewijzen en toelichtingen omkleed, om het ontwerp der Kamer duidelijk en aanbevelenswaardig te maken; zoo het afkeurde is, in algemeene, fiksche trekken geschetst en bondig gestaat, met een daartegen over geplaatst systeem, dat de Centrale afdeling voorstelt, ontwikkelt en verdedigt.

Zoo begripen wij, dat een voorloopig verslag der Centrale Sectie nuttig zijn zal. Maar wat kan het ten doel hebben, op te sommen wat de meerderheid, wat velen, wat sommigen, wat enkelen, wat enz. hadden op te merken. Waarom niet al die ontwikkelde gevoelens zaamgerat, zoo zij daarvoor vatbaar zijn, en daaruit een geheel gevormd of indien daartoe geene gelegenheid is, waarom niet achtergelaten wat individueel is, om zóó tot een geheel te komen, dat uit de conferentien der Centrale Sectie niet uit de individuele opinien der leden van de Tweede Kamer moet gevonden worden.

Om tot de begrooting van 1844 en 1845 te komen, wat heeft het ministerie, heeft de natie aan het voorloopig verslag der Centrale Sectie over die begrootingen. Zeer weinig. Men heeft eenige onaanvaardigheden, eenige duistere plaatsen, eenige onaanvaardigde geldsommen aangevoerd.

zoo verre zeer wel. Daarbij heeft men aandachtig op de omstandigheden van bezuiniging, en met ernst vorderende, dat zulks niet vaste hand geschieden zou. Ook al goed. Maar dit is ook alles. Men heeft zich wel gewacht een staathuishoudkundig systeem voor te stellen, veel minder te ontwikkelen en te verdedigen. Alleenlijk heeft men, gelijk zulks wel meer het geval is, het meest en het ernstigst uitgewijd, over datgene, waarvan men het minste kennis had. Maar voorzeker men heeft geen moeijelikheden, daarover kon men dan ook gerust spreken, zonder zich door bedenkingen wederhouden te zien.

In een woord het voorloopig verslag der Centrale Sectie is arm aan nuttige werken, gelijk het budget zelf behoefte heeft aan bezuinigingen.

Het ministerie heeft door het voordragen dezer budgetten verklaard, dat het onmogelijk is het staathuishouden in te krimpen. De Kamer, integendeel, wil die inkrimping. Maar hoe? Dit heeft men niet gezegd, men heeft het dus niet geweten.

Zat het ministerie zich nu niet gerechtigd blijven achten te zeggen: Gijlieden wilt inkrimping, wij ook. -- Maar gij weet niet op welke wijze die mogelijk is. En dit is het ook juist, wat wij niet weten. Gelieft het ons te zeggen, wij wachten daarop.

En wij zullen ten heil des vaderlands alles bezuinigen, wat mogelijk is.

Is dan een voorloopig verslag der Centrale Sectie, zoo als dit thans wordt opgemaakt, wel van zeer veel nut? En is het wel te verwonderen, dat de leden der Tweede Kamer zich schoorvoetend naar 's lages begeven, daar zij door eigen ondervinding zien, dat hunne lang getrokken zittingen, en veelvuldige beraadslagingen niet zelden op niets uitloopen?

*) Die ongelukkige vaste hand waarmee hier te lande altijd alles gebeuren moet en niets geschiedt.

DUITSCHLAND.

--- KÖLLEN; 10 Mei. De Kölnische Zeitung had onlangs een mitgohreid artikel beweerd, dat de Jopenbare genote de kanteekenen leverde van een misnoegen; zoo als nauwelijks in eenig vroeger tijdschrift het geval is geweest. Op dit artikel is van Berlijnswege de Kölnische Zeitung en andere dagbladen een nu poging toegezonden, waarin men trachtte dat beweren te wederleggen. Heden geeft de Kölnische Zeitung op de volgende wijze op: men

waardige repliek, in welke zij naar vroeger den dag gelegd gevoelen volkomen niet terug kwam, maar van een algemeen minnogen spreekt, dat zij onder alle omstandigheden, op welke gronden het zelf ook stappen moge, voor een betrouwenwaardige verschijning houdt, enz. Ten slotte maakt het artikel melding van de zich ten gevolge van de laatste censuur-instructie vertoonende angst der censoren en van de hierdoor bewerkte onzekerheid in de stelling der dagbladschrijvers. De afsluiting van eindigt het artikel, die op deze wijze wordt afgedwongen, is voor den schrijver van menschelijke gezindheid onverdragelijk, en blijft hem, al zou ten laatste niets anders over, dan het veld te verlaten, waarop het hem niet langer vergund is zijn volle overtuiging, naar slechts het een of ander uit te spreken, dat ongeveer zijne overtuiging zoude kunnen zijn. Overigens noemen wij deze gelegenheid te laat om de verklaring af te leggen, dat men het tegenwoordige opstel de reeks van leidende artikels, die wij sedert het begin van het vorige jaar aan de Kölnische Zeitung leverden, gesloten is. Het artikel draagt de ondertekening van Dr. K. H. Merz.

ENGELAND.

De Londensche dagbladen vertrouwen zich over het voornemen door het kabinet der Tiberiens te kennen gegeven, om den heer de Lagrenée naar China te zenden, ten einde commerciële onderhandelingen tusschen dat land en Engeland aan te knopen. Het is zeer wel mogelijk dat het Engelsche gouvernement, dat in het eerst de houding had aangenomen, om het alle naties de winst van de zelfverovering in China te deelen, thans een tegenovergesteld middel zoekt, om de Europeesche mogendheden, die hun deel van dezen nieuwen buit zouden wenschen te hebben, daarvan te verhojderen. Daar hetzelfde alleen, thans in het stevensonrijk op eenen voet van gelijkheid wordt toegelaten, zullen aan hetzelfde die middelen niet ontbreken, en zoo hetzelfde zulks noodig oordeelt, zal het dit wel door zijne Chinese Majesteit weten te doen aannemen.

SPANJE.

De correspondentie uit Madrid van den 5 Mei bevat weinig belangrijks. De zamenstelling van het kabinet Lopez, van den 10, was reeds door een telegrafische dépêche bekend: men spreekt van benoeming van den generaal Chacon tot minister generaal van Barcelona en van den heer ... tot burgerlijk opperhoofd. -- MADRID 10 Mei: (langs een buitengewoon weg) De Gazets van dien dag bevat de benoeming van het nieuwe kabinet waarvan de heer Lopez president maar de heer Caballero het werkelijk opperhoofd is. De heer Aguilar, onze ambassadeur te Barcelona, zal waarschijnlijk als interim vervaangen worden, dan zou daar men reeds zijne aanwezigheid niet wettig acht (is) en zijne komst niet wettig acht. --

De heer Cabal... van de Rekenkamer is even als zijn collega...
Comercio. Tot heden toe heeft hij zich nooit met de finantien bezig gehouden.

De heer Cabal... opinen, is een diepinnig... zijne plannen... gelegd heeft.

Het programma van het nieuwe kabinet zal waarschijnlijk heden aan de Kamer worden medegedeeld. Het zal betreffen... reeds gemelde dispositien en onder anderen ook de vermindering van het leger.

Wij hebben uit Havana zeer verontrustende tijdingen ontvangen. Een nieuwe opstand, die naar men zegt verschrikkelijk is, is bij Matanzas uitgebroken.

Het nieuwe spaansche ministerie heeft geen tijd verloren met deszelfs programma, te dien tenzamen. De ministerieele dagbladen bevatten hieromtrent dezer avond het volgende: De president van den raad heeft den 11 aan de beide kamers het programma medegedeeld.

10. Eerbied aan de constitutie en gestrengte waarborging der parlementaire regten.

20. Uitbreiding des nationaal voorspoeds, en als gevolg dier grondslagen, de aantakende aanbidding eener wet over de ministerieele verantwoordelijkheid en eener wet van amnestie voor alle staatkundige misdrijven, na het eindigen van den Burgeroorlog.

Geens invloed op de verkiesingen, geen staaf van beleg meer, betere organisatie der nationale milicie, orde en hervorming in de finantien, den verkoop der nationale goederen, bespoedigen; de goede harmonie met de buitenlandse mogendheden handhaven en trachten te vermeerderen, en zulke overtenkomstige, de waardigheid van Spanje.

FRANKRIJK
Een Parijsch dagblad verzekert, dat een wetsontwerp, inhoudende vergunning voor het Fransche Gouvernement om een leening van tien millioen toetestaan, aan voordeele van Guadeloupe, aan de aanstaande zitting der kamer zal worden ingediend. Men weet er bij, dat de minister van Marine alvorens dit wetsontwerp aan te bieden, een bepaald verslag van den Gouverneur van Guadeloupe afwaakt, hetwelk de schatting der geleden verliezen, tengevolge der aardbeving en van den brand van den 8. Februarij, zal bevatten.

Abdel-Kader, wiens magt, zoo als wijle verslagen is, en die niettemin altijd een nieuwe kracht weder te voorschijn komt, schijnt weder tot het uiterste gebracht. Een brief uit Oran, van 29 April, meldt inderdaad, dat hij op drie mijlen afstand van deze stad genaderd was, men niets zag dan zijn klein, verstrouwd leger, en hij genoodzaakt is geweest te vlugten, niet alleen ongewapend, maar ook zonder geleide. Indien deze tijding juist is, zou de veldtocht der lente, naar welke de Franche troepen vertrokken zijn, wel eens een dodeliken slag voor de magt van den Emir kunnen zijn.

Bij de discussie der stukken, is de Kamer der gedeputeerden van Frankrijk in deze kwestie niet veel geoorverd, en er zijn nog sooveel steden naar die voortzetting, die nu het einde der generale discussie het oordeel soverre, dat de debatten waarschijnlijk niet voor de zitting van woensdag zullen gesloten worden. Het is thans mogelijk te zeggen, aan welk ontwerp den voorzitter zal gegeven worden. Maar, hoogerzeggende, lijk zal het niet dat der commissie zijn, welke

De leden van het kabinet verdedigen met veel hardnekkigheid en bekwaamheid hun ontwerp. Men verzekert dat de heer Thiers ter gelegenheid dezer creatie de voorzitter zal afspreken, welke sedert zijn regeeren over het geselschap heeft acht en negen de heer Thiers zal waarschijnlijk de in andere zaken vroedlijc, mettegenstaande zijne groote genegenheid voor de zeehavens en vooral voor die van Marseille.

In het departement der Côte d'Or hadden onderscheidene eigenaars van wijngaarden besloten, om hopen te snoeien, en den 12 April op nieuw te snoeien. Thans schrijft men van daar, dat zij zich met dat besluit geluk mogen wenschen, want al de boommen, die de tweede snoeiing hebben ondergaan, hebben een schooner voorkomen dan voor den vorst.

Als Ramboontijde, werd in de gemeente nabij Neufchâtel, bijna het leven aan twee menschen. Twee inwoners dier gemeente, die in een heek van den ontroefden veldten in pading hadden perischt, hadden onder andere ook onderscheidene palingen van een pinkdike gerangen. Zij begaven zich niet hunne vangst naar een wijnhuis, en na wat te veel gedronken te hebben, gaan zij tot de verdeling van den buit over, maar een linner doet den voorslag, dat alles zal toebehooren aan degenen die de meeste palingen slaakt. De voordag wordt aangenomen en nu jaakt een huuser eenen peling in, hij wordt oogenblikkelijk met hevige pijnen en misselijkheid gekweld, die echter zijnen makker niet weerhouden, om zijn voorbeeld te volgen. Stoutmoediger of misschien beschonkener dan zijn voorganger slikt hij twee of drie palingen te gelijk in. Dit had niet alleen hevige pijnen maar ook sterke braktingen, ook van bloed, ten gevolge. Ten laatste overlaet hij zich van een gedeelte van hetgeen zijne brakkingen veroorzaakte, maar hij bevindt zich nog even als zijn makker, in den deerniswaardesten toestand.

NEDERLAND.

GRAVENHAGE den 16 Mei.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Gisteren, is het navolgend Algemeen verslag uitgebragt: De wijziging van het oorspronkelijc aan de Kamer aangeboden wetsontwerp, betreffende voorziening van wettelijke verordeningen omtrent Limburg, is het gevolg geweest van de in het voorloopig verslag aan de Regering medegedeelde bedenkingen tegen hetzelfde. Het was aan de Afdeeling voorgekomen, dat een voorstel tot verlening van den gestelden termijn voor de verandering van de Belgische door de Nederlandsche wetgeving, gedurende den tijd van een of twee jaren, minder grond tot moeijelijkheid voor de Regering zou opleveren, dan de gedane voordragt, met ten aanzien van enkele bepaaldelijk opgeloomde vreemde wetten en verordeningen, die verlening toe te staan.

Alvorens tot de beoordeeling van de gedane voordragt, te kunnen overgaan, zou het voor de Vergadering noodig geweest zijn, een onderzoek in te stellen, over den hard der opgegevene wetten en verordeningen, hetwelk noodwendig de aanleiding tot menigvuldige bedenkingen en bezwaren moest opleveren.

De Regering heeft zich met dit gevoelen, vereenigd en de voorkeur gegeven aan het vervolgen van den vroeger ingeslagen weg, om de magtiging te verlangen tot de overstaande instandhouding van eenige vreemde wetten in Limburg, die tot terre, dit door haar gesaden zou geconformeerden worden, in plaats van de bekrachtiging dier verordeningen in de wet zelve op te nemen. Dien ten gevolge, heeft men zich bij het maken van een onderzoek over het gewijzigd wetsontwerp, in de Afdeelingen bepaald bij eenige opmerkingen van welke de voorzitter deze was, dat de mededeeling van het oorspronkelijc artikel opgenomen

wijze het aangegeven denkbeeld uitdrukke, en Regering heeft, ter gemeetkoming aan dit bezwaer, eene nieuwe redactie van dit artikel geleverd, welke aldus luidt:

Aan den Koning wordt de in de wet... den... van zoodanige... wa... invoering... wett... in... burg, of volstrekt onmogelijk, of ter zake van algemeen belang nadeelig of ondienstig zou worden bevonden, de daarentrent in Limburg geldende wetten en verordeningen alsnog, hetzelve... voor den tijd van twee jaren, te rekenen van den 23 Junij 1843, in stand te houden."

De Centrale Afdeeling aldus den loop der beraadslagingen kenbaar gemaakt hebbende, verneemt hiermede haar verslag te kunnen besluiten, onder opmerking tevens, dat de bedenkingen, welke tegen de wet van den 26 Mei 1841 (Staatblad no 15) gemaakt zijn en evenzeer tegen de tegenwoordige voordragt gelden, niet worden opgenomen in dit verslag, ten einde in geene herbeleg te vallen. Aldus vastgesteld in de Centrale Afdeeling, op zaterdag den 13 Mei 1843.

De beraadslaging over het in dit verslag behandelde wetsontwerp is bepaald op Woensdag aanstaande des voormiddags ten 11 ure. De Voorzitter is in deze zitting aangekondigd, dat de rapporteurs voor het ontwerp van wet houdende wijziging van de heffing der regten van doorvoer, door de respectieve afdeelingen verkozen zijn, de Heeren Nedermeyer van Rosenthal, Gouverneur, Star Busmann, van Rappard en van Rijkevorsel. Voorts heeft de Commissie voor de verzoekschriften in deze zitting verscheidene rapporten uitgebragt.

Aan de Leden der Tweede Kamer van den Staten-Generaal is dezer dagen rondgedeeld het voorloopig verslag der Centrale Afdeeling, over de wijziging van de heffing der regten van doorvoer.

Zitting van Woensdag den 17 Mei.

Opening tot half twaalf ure. H. Exc. de Minister van Justitie en Binnenlandsche zaken zijn tegenwoordig. Aan de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp van wet houdende voorziening van wettelijke verordeningen omtrent Limburg.

De voorzitter geeft te kennen dat Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken hem heeft kenbaar gemaakt, dat in het eenig artikel der voordragt, met een bijvoegsel is ingesloten, als moeijende het tijdstip 23 Junij in dit artikel voorkomende, 3 Junij worden gelezen. De voorzitter geeft tevens te kennen dat die verandering bereids door Zijne Exc. op het oorspronkelijc is gewaarmerkt.

Het ontwerp van wet zelve heeft slechts tot eene korte discussie geleid, waaraan de heer van Goltstein en Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken hebben deelgenomen.

De heer van Goltstein, van onder anderen van gevoelen, dat de tegenwoordige voordragt het gevolg zou hebben dat ingezetenen van Limburg ten gevolge dier wet van Hunne grondwettige verplichtingen, zoo als b.v. het praesteren der schuttermijke diensten zouden worden ontheven. Daarom verzoekt hij in het ontwerp eene overdracht door de Wetgevende Magt aan het opperhoofd van dien Staat, hetgeen hem in strijd met de grondwet voorkwam.

Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken heeft hierop in substantie geantwoord, dat er slechts eene Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden bestaat, doch dat de wijze van toepassing dier Grondwet van de prestandigheden afhangt, dat de toestand van Limburg geheel is exceptioneel en eigenaardig en dezelve uitdienen tijdelijk noodwendig afzonderlijke verordeningen behoeft. Met betrekking tot de wet op de jacht en visscherij in Limburg, nog niet in vigueur, legt Z. Exc. de redenen bloot, waaraan zulks moet worden geweten, terzijl Z. Exc. tevens bij deze gelegenheid

eene herziening der wet van Junij 1814, op het stuk der jacht en visscherij heeft toegezegd.

Bij algemeene stemming is het ontwerp met eene meerderheid van 44 tegen 2 stemmen (die van de heeren van Goltstein en Nederveer), aangenomen. Daarna zijn de discussien voortgezet over de twee verzoekschriften van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Zwolle, betrekkelijk de wijze van heffing der regten van doover... omtrent welke verzoekschriften de graaf van Rechteren, in de zitting van den 8 dezer, het renvooi naar Z. Exc. den Minister van Financien had gevorderd en waaromtrent de toen aangevangene discussie was verdragd. Na eene korte discussie, waaraan de heeren van Rijkevorsel, van Panhuys en van Goltstein hebben deel genomen, is overeenkomstig de conclusie van de Commissie met 30 tegen 10 stemmen besloten, het verzoekschrift ter griffie te deponeren.

Een voorstel van den heer van Rijkevorsel om hetzelfde tevens naar Z. Exc. den Minister van Financien te verzenden, is met 30 tegen 16 stemmen afgestemd.

Namens de centrale Afdeling is rapport uitgebragt over den 6. Titel, 2. Boek van het Wetboek van Burgerlijke regtsverordening. Dit rapport zal worden gedrukt en rondgedeeld, terwijl de discussien daaromtrent zijn bepaald op aanstaanden Zaterdag ten elf ure.

Waarna de Vergadering is gescheiden.

— Onder de verzoekschriften waarvan in de zitting dd. 15 Mei der Tweede Kamer verslag is gedaan, merken wij de volgende op:

1. J. van Exter en anderen, te Zaandam veertig broodbakkers, wonende te Zaandam, geven aan U Edel Mogenden te kennen, dat zij de Noodh-teloos aan Z. M. den Koning en aan het bestuur hunner stad verzocht te hebben om vermindering van gemeentelijke opcenten, welke aldaar tot het hoope bedrag van drie honderd op de tarwe en twee honderd en veertig op de rogge geheven worden, zich tot U Edel Mogenden wenden, verzoekende dat het U Edel Mogenden behagen moge, zulke maatregelen te nemen, als zullen noodig geoordeeld worden om gemelde opcenten te doen verminderen.

Tot ondersteuning van dit verzoek worden de navolgende gronden bij gebragt:

1°. dat de adressanten vermeenen, dat bij de wet op het gemaal in 1833 ingevoerd, bepaald is, dat de gemeente opcenten het bedrag der belasting niet mogen te boven gaan;

2°. dat, bij de mindere welvaart der geringe standen, het zoo zwaar belaste brood minder gebruikt wordt, zelfs, in die mate dat hun algemeen debiet sedert 1834, volgens opgave van de drie korenmolenaars te Zaandam, ruim 25 ten honderd is verminderd; en

3°. eindelijk, dat de belasting op het gemaal, als hoofdbelasting van de stad hunner inwooning, als hoogst onbillijk is, omdat de fabriekarbeider alzoo meer aan de stad moet opbrengen dan de rijke koopman.

«Schuiten en Bunge en een groot aantal andere ondergeteekenden, kooplieden te Amsterdam, geven U Edel Mogenden te kennen, dat zij sedert lang door de ondervinding overtuigd geworden van den hoogst nadeeligen invloed, welke door de hooge briefporten op het verkeer en den handel, vooral binnenslands wordt uitgeoefend, daaromtrent hunne wijze van beschouwing en hunne wenschen hebben uiteengezet in een adres aan Zijne Excellentie den Minister van Financien, en zich voorts verpligt rekenen om ook de aandacht van deze Kamer op dit belangrijk met de aanhangige begrootings-wet in verband staande onderwerp te vestigen. Zij voegen daarom bij hun verzoek een afschrift van het stuk aan den Heer Minister, en bevelen op de daarin vervatte gronden eene vermindering van het bestaande tarief der briefporten, ten dringendste U Edel Mogenden aan.

P. Boer en dertig andere ondergeteekenden allen ingezetenen van Amsterdam of Woerd, in allen ingezetenen van Amsterdam of Woerd, dat zij het

hebben wenschelijk achten, dat eene belasting op de publieke fondsen, op alle andere bezittingen, gesteld worde, daar zij vermeenen, dat door d'zamenmaatregel, die in andere landen reeds is genomen, handel en fabrieken zouden herstellen, aan vele ledige handen arbeid zoude verschaffen worden, en er voortaan geen noodzakelijkheid meer konde bestaan om nieuwe schulden te maken. De adressanten betoogen wijders, dat ten gevolge van d'zodanige belasting: 1°. de waarde der publieke fondsen zoude verminderen en de renteniers alsdan hunne kapitalen in handel of andere takken van nyverheid zouden plaatsen;

2°. dat men in de gelegenheid zoude komen, om andere meer drukkende belastingen te verminderen, die voor vele onnutten waren en welke onnutten althou door de tusschenkomst in dezen van Zijne Majesteit den Koning van U Edel Mogenden afgewend kunnen worden.

Uwe Commissie meent U Edel Mogenden te mogen voorstellen dit adres van betrekking hebbende tot de Maas te deponeren op den intage der Leden, ter griffie neder te leggen.

Maandag 11 heeft H. M. de Koningin en H. Zaterdag H. K. K. H. H. de Prinsen Frederik der Nederlanden de tentoonstelling van schilderijen en andere voortbrengselen van levende meesters met Hoogsterzelve tegenwoordigheid vereerd. Genoemde tentoonstelling is in de laatste dagen nog met eenige zeer fraaie schilderijen, beeldwerken, enz. verrijkt.

— Registreren morgen heeft wederom op het strand bij Scheveningen een wedren plaats gehad, waaraan H. K. K. H. de Prinsen Alexander en Hendrik deel genomen hebben.

— In de vorige week is de Heer J. H. Betting, met het schip *Wilhelmina*, kapitein Klint, van den Helder naar Suriname vertrokken, ten einde de eerste hand te leggen aan de proefneming eener kolonisatie, zoo als dit is vastgesteld bij Zr. M. besluit van den 25 januarij j. Zoodra de Heer Betting eene geschikte plaats heeft uitgekozen en de boomen ongeruimd zijn, zullen vooreerst 50 en daarna nog 100 houthuizen volgen, met de beide andere ontwerpers, zijnde de Heeren A. van den Brandhof en D. Copijn.

— HELDER den 15 Mei. Heden morgen is uit de Middellandsche zee ter reede alhier aangekomen Zr. M. fregat *Jasen*, kommandant Kapitein ter zee van der Ploeg. Naar men verneemt zal het voorschreven fregat zich vereenigen met het exercitie eskader, dat bestemd is om in de aanstaande Zomermaanden eenen kruistogt in de Noord-Zee te doen.

MAASTRICHT 8 Mei. Gisteren en heden heeft rondom onze stad de afperking van den strategischen rayon plaats gevonden, welken de conferensien van Londen wel aan de stad Maastricht op den linker Maas-oever heeft willen bestaan. Deze rayon, welke ons langzaam verrijkt is, gelijk men weet, op 1200 ellen van het glacis genomen. In dezen kring wordt het aan onze stad van 25000 inwoners vergund eene lucht, die met commissien bezwaard en doodlijk voor onzen handel is, in te ademen! Het is in dien spor den handel verpestende atmosfeer, dat eene vereeniging van geleerde diplomaten, ongetwijfeld onder den invloed van benignen kwaden geest of van eene baatzuchtige staatkunde, beslist heeft, dat Maastricht sterven zou aan eene volslagen uitteering, verhaast door de vreeselijke lasten, welke ons heilzaam budget op haar doet drukken.

De afpaling der grenslinie is bij de Maas begonnen in de gemeente St. Pierre, en zal eindigen aan de Maas te Smeermaas, gaande door de gemeenten St. Pierre, Lanaye, Canne, Wolder, Veldweelt, Montwaeken, Kesselt, Lanaken, Smeermaas, enz. De uitwisseling van grondgebied, welke deze grenslinie noodzakelijk heeft gemaakt, is bewerkstelligd door den Heer Bonniver, ingenieur van het Kadaster te Maastricht, als geolmagtigde van de Nederlandsche commissie tot rege-

ling der grensscheiding, en door den Heer Lambert, ingenieur van het Kadaster te Maastricht, voor België in tegenwoordigheid der burgemeesters van genoemde gemeenten.

— Eervloekt zij de conferensie van Londen! Zij is niet, die ons zooder eene noodzakelijkheid, in dien treurigen toestand bragt heeft. Zij is niet, die geheel akkoordig met onze betrekkingen en behoeften, Maastricht in de droevige noodzakelijkheid gebragt heeft, van allengs te verarmen, bij gebrek van handel en overstelp door belastingen.

Wij zeggen dus de conferensie, zonder noodzakelijkheid, onze stad in eenen wanhopigen toestand geplaatst heeft. Inderdaad, toen zij dit meesterstuk voortbragt, had zij, zonder eenige moegelijkheid een grooter gedeelte van Limburg aan Holland kunnen afstaan, daarvoor bij België geheel Luxemburg voegende; hierdoor zou Maastricht een gron gebied behouden hebben, dat den handel dezer stad voedt.

Juggezonden Stukken.

LEER OM LEER

Gezprek tusschen eenen Katholiken knaap, in het Maas- en Waalse, en zynen kerseers uit PRINSSERS grofhout-timmerfabriek, met patent en patroon aangedrongenen Schoolmeester, een Jantjen uit Haarlem, van den echten stempel.

JOANNES. -- (hij wijst op een nieuwerwetsch leerboek.) Meester, een woordje! -- Ik lees daar van Raadsels; -- dat is duidelijk genoeg; -- van die Karades; daar kan ik ook nog zoo wat uit wijs worden; maar dat van die Logogryphe! -- wat moet dat?

DE MEESTER. (hij leunt, met zelfbehagen, op bene d'ornuuss. alle beenen met glimmend wijd groen Leidsch laken ruim overkleed, rusten het bene over het andere, op een tabouret. De linkerhand van den schoolmeester voert een meerschuimkop met eenen steel wen eenige ellen. Het kleine schoolgebouw is met de dampen van den echten knaster, tot den behoorlijken graad van stiklucht gebragt.) Hij spreekt: -- «Een logogryphe Jantjen?» -- (hij neemt eene peinzende houding; zet den rechter-wijvinger tusschen de beide bovenranden der oogkasten, winkelhaaks gewijs, en blikst naar boven, als wachtte hij eene inspiratie; zuigt, met gefronsten mond, aan de stikbron, en slaakt eindelijk eene zucht van borstverruiming.)

«Een logogryphe? -- Ja ja! dat vatten wy wel, dat jy niet verstaat. -- Grieksch is het. -- Dat woord: logo. --»

JOANNES. (binnensmonds). Het Woord: Logo?...? wat men al niet?..

DE MR. «Wat prevelt gij daar? Zijn het weer van die afgezaagde liteneijen of kiribelen? -- of metten of touwen? of van dat gesnur, daar de lombard geen geld op geeft?»

«Dat tuig kunnen wy niet plaatsen, verstaat ge?»

JOANNES. Meester! Ik wil oer het woord. --

DE MR. «Zoo luister, en spits je lange ooren eens fisch! Logo is: woord; naamwoord, zelfstandig of werkwoord of eigen naam, en zoo al meer. -- En dan grijpe, Ja. -- hm! -- hm! --

«Dat is grijp. En zoo zit het net met de zaak. Men grijpt, uit eenig gewoon naamwoord, eenige letters byeen, door de nommers, in de volgorde, dooreen te woelen, of om te zetten. -- En zoo bekomt men eene andere uitkomst, of ook wel vele andere kleine woorden. Dus wordt --

1 2 3.

» (om zoo maar eens iets te noemen) (1) M I S,

» als men het leest 3. 2. 1. een sim (hetgene in het Vlaamsch, en ook, bij onzen grooten Jacobus

